

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica in octaua pasce. Textus eua[n]gelij. Jo. ca. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

vbi est scissina mentiu vel scissura. Deide
introiuit Joannes: q̄ lraliter p̄t reueren
tia refuaperat p̄mū ingressū petro senio
ri. Et h̄ est signū qm̄ sine mūdi etiā iuda
icus ppl̄s p̄uertet. Scdm̄ Ebr̄y, cū ita
diligent̄ ista describunt vt nouerint iudei
q̄ corp̄ nō fuit sublatū furtim. qz̄ vtiq̄ ra
prores nō p̄sissent morā in sp̄aliādo illō
sed festinassent. Amen.

Dñica in octaua pasce.
Textus euāgelij. Jo. ca. xx.

Cum esset sero die illo
vna sabbatorū: et fores
essent clausę vbi erāt
discipuli cōgregati p̄
pter metū iudeorū: venit iesus.
et stetit i medio: et dixit eis Pax
vobis. Et cū hoc dixisset: osten
dit eis manū et lat̄. Gausi sunt
ḡ discipuli viso dño: dicit ḡ eis
itez. Pax vobis. Sicut misit
me pater et ego mitto vos. Hec
cū dixisset: insufflauit et dixit eis.
Accipite sp̄m̄ sc̄m̄ q̄z̄ remisit
tis pct̄a remisitū eis. et q̄z̄ reti
neritis retenta sunt

Cum esset sero die

illa etc. Jo. xx. In p̄nti euāg.
tangunt̄ tria p̄cta: que sunt.

Apparitio. Dubitatio: et Liberatio.

Quantū ad p̄mū tangit̄ apparitio: q̄
ebis discipul̄ sero apparuit postq̄ Cleo
phas et socius ex emaus fuerant regressi.
Etq̄: hec apparitio de q̄ h̄ Joannes loq̄
tur est eadez cū ea de qua p̄terita hebdo
mada feria tertia egit Lu. ideo tota p̄ri
ma ps patz̄ ex dictis exceptis pauc̄. Pri
mū est q̄ ch̄rs̄ sanus claus̄ ingressus est.

Circa h̄ ḡ sc̄dū ē ex doct̄na sc̄ri Tho.
h̄ q̄libet. q. x. iiij. iniaz. di. xliij. q̄ inter
q̄tuor̄ votes ḡlost̄ corp̄s vna ē subtili
tas. a q̄ q̄dā dicit̄ corp̄ ḡlost̄ h̄ b̄re vt sit
esse possit cū alio corp̄e. Sz̄ h̄ vt d̄c nō est
intelligibile. qz̄ tal̄ dos auferret a ḡlost̄o
corp̄e id q̄ phibet esse cū alio. i. dimensioes

Hoc em̄ phibēs nō ē q̄litas. qz̄ nō est das
re aliquā q̄ remota duo corp̄a sil̄ esse posse
sint. Neq̄ mat̄ia vt forma. qz̄ ḡlost̄o corp̄
pus nō esset integz̄. Est ḡ dimensio cui p̄ri
mo et p̄ se cōpetit̄ distinctio situat̄. et ei⁹ di
uisio potētiat̄ facit̄ distinctas p̄tes vnus
corp̄is: sicut et actual̄ fac̄ distincta corp̄ora
actu. H̄z̄ ar̄ ḡlost̄o corp̄⁹ diuisa p̄tuce q̄
possit sil̄ ēē cū alio: vt. i. duo corp̄a dist̄n
ta fm̄ esse sint i vno situ. D̄ em̄ q̄cūq̄
agit p̄ causas medias: p̄t et sine eis facere
sicut efficere hoīem sine masculo et femia
Sicut aut̄ p̄suat accidēs p̄ subiectū: ita
p̄suat et distinctioē in eē p̄ mat̄ia dist̄n
ctā fm̄ sitū. Iō sicut p̄t sine subiecto con
suare accidēs: ita p̄t sine distinctioē sit⁹
p̄suare distinctioēz̄ i esse. Sz̄ istā doct̄
nā sc̄ri Tho. arguit: qz̄ de h̄z̄ possit sup
plere vicē alit̄ cause efficiēt̄: nō tū cause
formal̄. Ad em̄ possit̄ alibū facere sine ali
bedine. Sit⁹ etiā videt̄ esse distinctioē
cū formal̄ et nō effectiua. Ad h̄ ar̄ d̄ q̄ du
plex est rez̄ distinctio. Vna situat̄ siue ma
thematica et ista ē formal̄ p̄ sitū: et sine eo
ēē n̄ p̄t. Alia ē real̄ vt p̄phica seu p̄specti
ua. Tū sup̄ficies duoz̄ celoz̄ immediatoz̄
q̄ mathematice s̄t vna: qz̄ i vno situ. p̄ph
ce s̄t due: qz̄ s̄t in diuers̄ subiect̄z̄. Et isto
mō distinctio ip̄⁹ ēē ē effectiue a situ: n̄ sic
a cā h̄z̄ sic a p̄causa. Principia ei⁹ eēntialia
sub situ efficiūt̄ eē. Quis ista efficiētia n̄ sit
p̄p̄ta s̄z̄ sit pot̄⁹ seq̄la. Prope ar̄ ip̄m esse
efficit̄ qd̄ p̄ncipia eēntialia sub situ efficiūt̄
i. generās. Scdm̄ ē qz̄ d̄i. Dixit̄ ḡ eis ite
rū. Pax vobis. Beda. Iteratio p̄firmat̄
tio ē. Siue iō reperit̄: qz̄ gemia eēt virtus
charitat̄. vt qz̄ ip̄e ē q̄ fecit̄ vera qz̄ vnuz̄
Hec ille. Vt dixit̄ p̄mo: vt feciat̄ se dō pa
tificatos p̄ sua vulnera. vñ oñdit̄ eis ma
nus et lat̄. Et sc̄do r̄plicauit̄ ne t̄merēt p̄
secutōes q̄b̄ ad gl̄iaz̄ vēirēt: vt ip̄e. vñ sub
dit̄. Sic misit̄ me p̄t et ego mit. v. Bre. i.
ea charitate vos diligo cū int̄ sc̄adala p̄se
cutoz̄ mitto q̄ me charitate p̄t diligit̄: que
vēire ad tolerādas passioēs fec̄. Hec ille
Vt sic misit̄ me p̄t ad p̄dicāō et absolūō
et ego mitto vos vt doceat̄ et absoluat̄ a
pct̄is misterial̄: sic ego et inq̄tū hō istrat̄
et inq̄tū de auctoritate. Tū subditur
Hec cū dixisset̄ istū. vt oñderet̄ sp̄m̄ sc̄m̄

Dnica in octā Pasce

à se pcedere fm Aug. iij. de trini. Dicit at magi hīsto. q̄ tribz vicibz ch̄is sp̄m sanctū dedit. Primo añ mortē ad miracula faciēda septuaginta discipul. Secdo inter mortē z ascensioez ad remissionē pctōz vt hic. Tertio ad robur: vt in die pentecost. Dic aut̄ Chryf. q̄ quidā dicit p̄ istā insufflationē discipulos fuisse p̄paratos ad suscipiendū sp̄m sanctū: q̄ si angelū vidēs Daniel excessum mētis passus est: q̄d passi essent suscipiētes illā ineffablē ḡfam nisi p̄mit̄ fuisent instructi. Et subdit q̄ nō est pctm dicere eos tūc suscepisse q̄ndā sp̄ualis ḡfe potestare: ad remittēda pctā. Sicut enim dicit scrias Tho. iij. p. q. lxiij. solus deus operat̄ ad effectū interiorē sacramentoz p̄ncipaliter: ch̄ist⁹ aut̄ inq̄ntum hō vt instrumentū p̄iunctum z p̄ncipale: alij p̄o ministri vt instrumenta secundaria. Jō subditur (Quoz zc.) In hac parte est morale documentū: d̄ quo Greg. ait in ome. Libet intueri q̄ illi discipuli ad tanta onera humilitatis vocati: ad q̄ntū cultm̄ glie sunt p̄ducti. Ecce nō solū de semetip̄is seculi fuit: sed z p̄ncipatū sup̄ni iudicij fortituntur: vt vice d̄i quibuscūda pctā retinēant: q̄busdam relaxent. Hūc nūc in ecclia epi locum tenentes: soluēdi atq̄ ligādi auctoritate suscipiūt: q̄ gradū regim̄is sortituntur. Grandis honor: sed graue pond⁹ istius est honoris. Durū q̄ppe est vt q̄ ne scit tenere moderamina vite sue: iudex fiat aliene. Hec ille. Chryf. Sacerdos em̄ zū p̄p̄iam bene dispensauerit vitam: aliorum p̄o nō cū diligētia curā habuerit: cū p̄ncipalis in gehennā vadit. Hec ille.

Quantū ad scdm̄ tangitur dubitatio Thome cū dicit: (Thomas aut̄ vnus ex duodecim qui dicit̄ vidymus) id est geninus: vel dubius vt dicit̄ est supra feria sexta ante dominicā de passione (nō erat cū eis quādo venit iesus) quia discesserat auctis his q̄ dicebat Leophas z soci⁹. Et hoc fm̄ Grego. deus p̄misit p̄pter nos vt firmius credam⁹. Un̄ ait: Eḡit m̄tro mō sup̄na clemētia vt discipulus dubitās dū in magistro suo vulnera palaret carnis: in nobis vulnera sanaret infidelitatis. Pl⁹ em̄ nobis Thome infidelitas ad fidez. q̄ fides credentiū discipuloz p̄fuit: q̄ dum

ille ad fidem palpando reducit: n̄ra mēt̄ omni dubitatioe postposita in fide solidat̄. Hec ille. Ex quibz patz Grego. Ensisse q̄ Thomas nō solum vidit sed etia tetigit loca vulnēz ch̄i. Dicit aut̄ Chryf. q̄ sicut q̄liter cūq̄ credere leuitatis est: ita multū inuestigare grossissime mēt̄is est: z taliter fecit Thomas. Nam sequit̄ (Dixerunt q̄ et alij discipuli: Vidim⁹ dominū. Ille aut̄) nō rati illis decedēs quā rem putans impossibile fm̄ Chryf. (dixit eis: Nisi videro in manibz eius fixuras clauozū) ex quo videt̄ q̄ alij apli dixissent et ch̄im resurrexisse cū fixuris: nō solū em̄ cicatricibus: (et mitra digitū meū in locū clauoz: et mitra manus meas in latus ei⁹: nō credā) Chryf. Alijs iste grossior existens: eā q̄ est p̄ sensum grossissimū. s. tactū q̄rebat fidē, z neq̄ oculis credebat. Hec ille. Videtur aut̄ in his verbis Chryf. incōueniēter illū imputare. q̄ duoz sensuuz noticiā certior est. Un̄ z sup̄ ch̄is ad magis certificandū discipulos post vīsum iussit eos palpāre. Ad hoc dicit̄ p̄o q̄ p̄ tactū cert⁹ cognoscit̄ an aliqd̄ cedat vel nō. Jō ad p̄bandū an in ch̄i corpe ossa essent z caro: iussit dñs palpāre discipulos. Sed Thomas p̄ tactū noluit h̄ cogitare: fm̄ vulnerū figurā. Cert⁹ aut̄ p̄ oclm̄ q̄ p̄ tactum cognoscit̄ figurā. Et h̄ sit maior certitudō saltē extensiuē illā duplici sensu cognoscere: tū signū mēt̄is obtuse est nō credere figurā q̄ p̄cipit̄ oculis. Est aut̄ in hac parte morale documentū: vt qlibet q̄ntū cūq̄ debilis multū p̄fidat in deo. Nam de isto Thoma sic d̄ Chryf. Infirmitoz erat alijs iste z infidelior an̄ ch̄i passioz: postea oibz fortior fact⁹ est z irrep̄hēnsibil⁹ q̄ sol⁹ orb̄ terraz p̄currit z in medijs plebibz voluebat volentibz eum interficere. Hec ille. De h̄ etiā ap̄lo tēporibz nostris narrant̄ mirāda ab Indis ad nos venētibus: vtpote q̄ in festo eius: mare prebebat siccū accessum ad eius eccliam: z q̄ sua manu corpus eius sacram porrigat cōiōnem: z q̄ diebz passiois de q̄dam foramine crucis quā tenet manu exeat vitio: q̄ i die pasce fructū matuz habeat: z m̄tra s̄l̄ia.

Quantū ad tertū tangit liberatō qua ch̄is illum ab infidelitate liberauit: cum

dicat. Et post dies octo itez erāt discipuli eius intus. Tantū autē tardauit dñs ei ap- parere. In Chry. vt interim ab alijs Tho- mas admonit⁹ accenderet (et thomas cū eis) ppter quē solū veniebat ch̄s. Chryf. Considera dñi clementiā: qualiter z p vna ania ostendit seipm vulnera habentē: z ac- cedit vt saluet vnū. Hec ille. Venit iesus ianuis clausis. Notandū est autē q ve- nire videt importare pgressionē seu motū organicū. Duplex autē est localis motus. Vnus organic⁹ q pars post partē mouet vt est motus quo ania in p̄senti statu mo- uet corpa. Hāz p̄mo mouet cor: z p illud alia membra. Alius est nō organicus: q. i. totum corpus motū siml mouet: vt cum cadit lapis. Utroq̄ autē motus inesse p̄t gloriofo corpori. vt vident velle Durād⁹. Scotus: Petrus de palude: z san. Tho. De hoc vide capolū in. iij. di. vlti. Et ste- tit in medio z dixit eis Pax vobis. Et vt dicit Chryf. volens ostendere q cū Tho- mas ad discipulos loquebat ipse domi- nus aderat: nō expectauit vt ab eo inter- rogaret: sed eisdez verbis ei impropert. In sequit. Deinde dicit Thome: Infer digitū tuū huc z vide manus meas: z af- fer manū tuā z mitte in latus meū. Not- tandū q Thomas dixerat se velle videre fixurā clauoz z mittere digitū in loca cla- uozum z mittere manū in latus. Ad ista autē tria inuitat eū ch̄s: lz nō eodē ordie: vñ lz huc: nō videt demonstrare latus: sed loca clauoz. Et nota q ch̄s in suo corpe nō solū habuit vulnez cicatrices. id est si- gna: sed etiā habuit aliquas apturas: als Thomas p tactū nihil fuisse certificar⁹. Et hoc innuit sanct⁹ Tho. vt patz si bene inspiciant dicta eius. iij. parte. q. lxxij. arti- cul⁹. Et etiā hic innuit cū dicit: in lat⁹ me- um. Talis tamē aptura z trinuitatis so- lutio forte nō fuit penetrās penitus: sed p aliquē humilitatē carnis in locis vulne- rum: z ita credo: sed p spūalem glām in p̄- dictis locis apparentē recōpensat fm san. Tho. ibidem. Et quia vt ibi dicit post re- surrectionē nō fuit illud corpus immuta- tū: ideo etiā nūc talia vulnera sunt in eo: z cause hoz habent sup in die pasce. Sicut autē dicit Aug⁹. xxxij. de ciui. dei. etiaz in

martyz corpibz erūt vulnez cicatrices: lz sine omī diminutiōe membror. (Et nōl esse incredul⁹ sed fidelis) Errū sō Tho- mas ch̄m tetigerit aut nō: ex euāgelio nō habet. Sed cū fm s. Tho. iij. pre vbi s. et iij. di. xxj. z sc̄m Leonē papā: z Theo. et Aug. tetigit: sed non ppter se: qz ad vñum credidit fm s. Tho. iij. vbi s. sed p̄ nos: vt testis esset resurrectionis. Et p̄tra h vñ detur dicere Aug⁹. q credebat: qz tange- bat: itū intēdit q credebat deitate qz tan- gebat hoīem. cū quo stat q solo vñū credi- derit hominis resurrectionē. (Respondit Tho- mas z dixit ei: Domin⁹ me⁹ z de⁹ meus) scz es tu. In quibz verbis fm Theo. duas naturas z vna psonā expressit. Dixit ei ie- sus: qz vidisti me Thoma credidisti. Sci- endum est autē fm Aug⁹. z sc̄m Tho. j. q. lxxij. q vñū rationē sue p̄fectionis p omī sensū capi consuevit: Sicut dicim⁹. Audi z vide q bene sonet cithara: z sic de alijs sensibz. Si ergo ad soluz aspectū credidit: lz vidisti sumit p̄p̄e. Si sō ad tactū: sū- mirur large p tetigisti. Sed cōtra: Si vidit quomō credidit: cū fides sit nō ap̄ parentium: Ad hoc dicit Grego. q hoīez quidē vidit: sed tamē deū p̄fessus est. (Be- arti qui nō viderūt z crediderūt) Grego. in homel. In qua sente n̄tia nos spūaliter s̄i- gnificau sumus q cū quē carne nō vidit- mus: mente retinem⁹: si tamē fidē nostrā ogibz seqmur. Ille etem vere credit q erer- cet opando qd credit. Hec ille. Sicut autē dicit Aug⁹. sō p̄senti rēpōis circa rem futura vñus est ppter rei incertitudine. Sed p̄tra: quia dicit Luc. x. Beati oculi q vident q vos videtis. Ad hoc dicit san. Tho. hic q cū duplex sit beatitudo. i. rei q p̄sistit in dono dei. i. in aliqū p̄mō. z sp̄i que p̄sistit in merito: q̄ntum ad primā be- arti sunt q vident ch̄m: z q̄ntum ad sc̄daz beati q credūt nō vidēt. Hec ex illo: qui intēdit q visio hūanitatē etiaz passibilis esset pars nostri p̄mij accidentalis: z q ce- teris partibz est magis meritoruz credere sine visu q cū visu. Sed p̄tra hec obijcit Aico. de lyra: qz apli quibz ch̄s dixit Be- arti oculi z c. nō erāt b̄i in re: sed fallit: qz erāt b̄i in re p̄cipatiōe aliqū sui p̄mij accidentalis: lz nō essent p̄fecte b̄i. Pos-

